

ницы, що ся на около ; кръвь-та му кипи, и съ бързость, като допыпа съ двѣ си мощны рѣцѣ земничный прозорецъ, искръща го и ся изгубва въ дымъ-тъ.

Тамъ едвамъ що баща и майка бѣхъ сполучили да ся проврѣтъ изъ полузапалены-тъ грѣды, въ сѣщо время и непознатыи, като ся водеше отъ гласове-тъ имъ, сполучи да улови Станкъ и безъ да знае, че е тя, изхвърля я вѣтъ отъ прозорца. Станка като ся намѣри отвѣтъ пламака затече ся да бѣга безъ да знае на кѣдѣ. Отъ мръчинъ тѣ неможеше да забѣлежи що има на прѣдѣ ѳ, сильно ся припжна на дървотника, удари ся и отъ бо-лѣсть съ гласъ выкна. Нейный выкъ ѣхъ прѣдаде. Нѣколко разбойницы, кои нехъ търсяхъ, зачухъ гласъ-тъ ѳ и долѣтахъ при нехъ. Станка ся вече прѣдаваше въ злодѣйскы рѣцѣ; буенъ пламкъ, кой ся заведнѣхъ дигна отъ едно кюше озари нейно-то блѣдно лице.

— Тука, тука! Станка е тукъ, выкахъ грабители-тъ.

Отчаянъ кликъ Станкынъ за помощь напѣли сичко по двора пространство. Майчина любовь прѣвари сичкы-тъ; тя зачюва дѣщинъ си гласъ, выпуска ся, и като львица, хвърга ся отгоръ дѣщера си